

Дума

Михайло Лермонтов

Михайло Лермонтов

Дума

Перекладач: М.Рильський

Джерело: 3 книги: Чорна О.В. Зарубіжна література: Хрестоматія. 9 клас.- Харків: Торсінг, 2003.

Печально я дивлюсь на наше покоління!
Порожнє жде його чи темне майбуття.
Під темним тягарем зневіри й розуміння
Без дії відцвіте його життя.
Багаті ми ще тільки із колиски
Спізнілим розумом і вадами батьків,
І томить нас життя, немов кайданів стиски,
Немов бенкет у ворогів.
До зла й добра ганебно ми байдужі,
Ми рано в'янемо, не знавши боротьби,
Перед погрозами - затуркані раби.
Так бідний овоч, завчасу дозрілий,
Ні сна, ні оману не тішачи у нас,
Між квітами висить, чужак осиротілий,
І час їх розцвіту - його падіння час!
В безплідній мудрості ми розум засушили,
Ганебно криючи від друзів і братів
Надії молоді і благородні сили,
Що глум зневір'я холодом побив.
Лише торкнувшись до чаші насолоди,
Її ми в юності вже розлили,
І, щастя боячись, немов тяжкої шкоди,
Його найкращий сік ми геть спили.
Ні сні поезії, ані мистецтва мрії
Солодким захватом не палять серце нам,
І решта почуттів у грудях марно тліє,
Мов скарб занедбаний, мов запустілий храм.
Ми й ненавидимо, і любим випадково,
Без жертв марнуючи і гнів свій, і любов,
І холод у душі панує в нас зимовий,
Коли вогнем палає кров.
І предків нам нудні утіхи та забави,
Дитяча і скупа дрібна розпуста їх,
І до труни йдемо без щастя ми і слави,
Безсилий затаївши сміх.
В пустелю забуття похмурою юрбою
Пройдем по світу ми без шуму і сліда,
Не кинувши вікам ні думки осяйної,
Ні генієм зірітого труда.
І прах наш, з вироком судді й громадянина,
Нащадок оганьбить презирством без кінця,

Дума

Михайло Лермонтов

Скорботним наслідком ошуканого сина
Із марнотратника - отця.